

rızgari

i. BEŞİKÇİ

VE

YENİDEN TUTUKLANMASI ÜZERİNE

ÖZEL EK :11

1990

KURDISTAN KURTULUS PARTISI
MERKEZ YAYIN GRANT

ÖZEL EK : 11

1990
PARTIYA RIZGARIYA KURDISTAN
WEHME: MAMENDI YA

ŞİKİ VE YENİDEN KURULMASI ÜZERİNE

1990-1991

1990
1990-1991

www.netewe.com

rızgari

PARTIYA RIZGARIYA KURDISTAN
WEŞANÊ NAWENDÎ YA

rızgari

KURDISTAN KURTULUŞ PARTİSİ
MERKEZ YAYIN ORGANI

ÖZEL EK : 11

İ.BEŞİKÇİ VE YENİDEN TUTUKLANMASI ÜZERİNE

Dizgi-Baskı

rızgari
Basın/Yayın Merkezi

1.Basım:Mayıs 1990

"Bilimde mutlak anlamda bir objektiflik olamayacağı doğrudur..."

Burada objektiflik kavramı ile 'tarafsızlık' durumunun anlatıldığı dikkatten uzak değildir. Bu, nesnel gerçeklerin, gerçek somut olguların istenildiği gibi değil, oldukları gibi aksettirilmelerini şart koşar. Somut olgu ve şeyler, nesnel gerçek yok sayılamaz, görmemezlikten gelinemez. Bilim yöntemini kullanan kişiler, kişisel istek ve arzularını, zihinsel tasarruflarını nesnel gerçeğin, yani somut olguların ve şeylerin yerine koyamazlar. Nesnel gerçeğin bazı yönlerine mübalağalı bir ağırlık verip, bazı yönlerini gözden uzak tutamazlar. Bilimsel faaliyet karmaşık olan ve rastgele gibi görünen olguların gerisindeki nesnel kanunları bulmaya çalışır. O halde, bilim yöntemini kullanan kişiler, nesnel gerçeğin bütün yönlerini çözümlemelerine dahil etmek zorundadırlar. Bunlardan hangilerinin önemli ve belirleme gücüne sahip olduğu, temelde durduğu, bilimsel faaliyetin sonunda ortaya çıkar..." (İ. Beşikçi, Bilim Yöntemi, Sh:41, Komal Yayınları, Ankara, 1976)

İ. BEŞİKÇİ

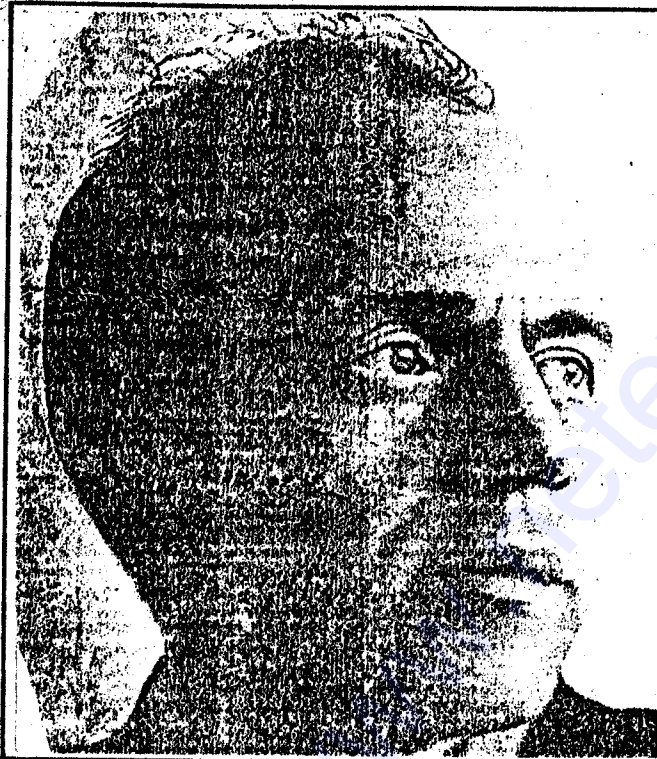
VE

YENİDEN

TUTUKLANMASI

ÜZERİNE

ismail besikci yine tc zindanlarında

SONRA
"KÜRT HALKI DA
BÜTÜN HALKLAR GİBİ
İNSANCA YAŞAMA HAKKINA SAHİP OLMALIDIR"
DEDİĞİ İÇİN

"TÜRK DEVLETİ
KÜRT ULUSUNA
KÖLE OLMAYI ÖNEREMEZ"

DEDİĞİ İÇİN,
VURDULAR KOLLARINA KELEPÇEYİ
BEŞİKÇİ'NİN

Ö.K /Sancı

Başından beri KUKM'ni imha planlarının ağırlıklı biçimde kabul gördüğü, sömürgeci TC'nin Demokrasi biçimselliği içine hapsolmuş parlamentosu'na askerlerin de onayı ile yeni bir "çeşni" daha katıldı. TB"K"P'ye yasallaşma olanağı tanınmasından sonra, artık inkar götürmeyecek biçimde Kürt Sorunu da gündemin birinci maddesini oluşturmaya başladı.

Sömürgeci TC'nin önereceği çözümü kabul edeceklerinden zerrece kuşkusuz olmayan sosyal-şöven Türk "Sol"unun, çeşitli varyasyonlarından, tescilli Kürt düşmanlarına; şaibeli Kürt "dost"larından, günün geçici çıkarları uğruna KUKM'nin temel ve vazgeçilmez hayati tezlerini tanıtmaz hale getirerek, kasaba esnafı zihniyetiyle metropol varoşlarındaki konferanslar içinde ve karanlık pazarlıklarla pazarlayıp satan seçkin Kürt şahsiyetleri'ne varana değin genişleyen bir yelpazede; beş yıllık "silahlı mücadele" pratiğine rağmen kurşunlarına doğru rota veremeyenlerin de katıldıkları timsah gözyaşlarıyla, Dr.f. Beşikçi'yi anma ve övme temel bir siyaset haline geldi..

Daha öncede çeşitli defalar tutuklanıp cezaevine konulan ve yargılanarak yıllarca hapis yatan Beşikçi'nin adını anmayanların, bir kez olsun ondan söz etmeyenlerin; daha da önemlisi kuşkuyla baktıkları Beşikçi'ye makyavelist ölçütler içinde "sahip çıkma"ların belki de ahlaki bir ölçüsü vardır. Fakat, biz henüz böyle bir ölçüye rastlamadık. Bu bağlamda,

yanlışları ve doğrularıyla bir bilim adamı olan İ.Beşikçi'nin, salt namus kavramıyla anılmasına da anlam vermek mümkün değildir.

12 Mart döneminde DDKO'nun -Ocak Komünü- Diyarbakir Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde İddianameye cevap olarak hazırlayıp sunduğu savunmaları ve 1974 sonrası Komal ve Rızgari hareketinde ifadesini bulan bu direnişin olgularını Beşikçi ne kadar değiştirmişse, bu olgularda Beşikçiyi o oranda etkilemiş ve değiştirmiştir. Yıllarca Beşikçi'nin de içinde nesnel olarak bulunduğu, KUKM bakımından nesnel olan bu olguyu t e c - r i t ederek bir yere ulaşacaklarını sananların, birden bire Beşikçi'ye uğuladıkları t e c r i t 'i kaldırmaları anlamlıdır !

Beşikçi, son çalışması "Devletlerarası Sömürge Kürdistan" kitabında, eski tezlerini tekrar etmekle birlikte, yer yer onların gerisine düşmüştür. Bu kitapta öne sürdüğü tezlerin eleştirisini bir yana, yapılan vahim yanlışların yaratacağı tahribatları hep birlikte zaman içinde göreceğiz. En başta, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin topyekün bir hareket olması gerçeğinden ayrılan Beşikçi, bu mücadelenin sınıfsal temelini değişip değişmeyeceği konusunu da yüzeysel bir değerlendirmeye tabi tutmuştur. Ayrıca, Kürdistan'ın askeri işgalden arındırılması eylemini salt şövenizm'e karşı mücadale derekesine indirgeyerek, hedef olarak görülmesi gereken devlet(ler)'le hesaplaşmayı devre dışı bırakmıştır. Bu ve benzeri eksiklikleri Beşikçi'nin tespit edeceği inancındayız..

Rızgari, KUKM ne en küçük yararı olan bir olayı dahi savunmuş ve koru-

muştur. Sürecinin başından beri bunu kendisine ilke edinmiştir..

Ve yine, Rızgari sürecinden bu yana, **UKM'**nde pazarlıksız, icazetsiz ve danışksız bir hat izlemiş ve izleyecektir de... Bundan dolaydır ki, başından beri Kürdistan Sorunu'nu tüm boyutları ile tartışmış, mücadelemizin siyasal inşa sürecine denk düşen ideolojik-teorik muhtevayı da tüm tasallutlara rağmen yaratmıştır.. Kürdistan'ın emperyalist bağlantılar içinde sömürgeleştirildiğini, 4 devlet tarafından parçalanıp işgal edildiğini; kurtuluşumuzun ayrı örgütlenmeden geçtiğini ve buna tekabül eden Ulusal Kurtuluş Cephesi ile Merkezi bir Proletarya partisi'nin inşası tezlerini; Kemalizmin her boyutta teşhirini; Burjuva parlamentosu'nun sömürgeci karakterini; sosyal-şövenizm'in, Kürdistan Sorunu'na saldırı ve tasallutunun ideolojik boyutlarını; Kürt dili ve kültürünün bağımsız olarak geliştirilip, güçlendirilmesini; ittifaklar siyasetini; Kürdistan'ın geçmişine bir bütün olarak eleştirel bir yaklaşımla sahip çıkarak, süreç içinde meydana gelmiş birçok başkaldırılı **Ulusal Direnişler** olarak sunan; Yurtsever-Demokrat kavramını geliştirerek, sosyalistlerle bunların ittifakları ve ilkeleri vb... birçok tezi ilk ortaya atan ve her şeye rağmen tartışabilen, savunarak bunun kavgasını veren **Rızgari'**dir.. Bu bir övünme değil, Beşikçi'nin de içinde olduğu nesnel bir gerçektir... **Rızgari** bütün bunları bir görev bilinci içinde yerine getirmiştir. Kürdistan Devrimi'nin bir bütün olarak stratejik hedeflerinin belirlenebilmesine çalışmıştır. Tüm eksik ve aksaklıklarına rağmen bu somut gerçek karşısında, Beşikçi, son

çalışmalarında adını verdiği önemli -ama, 14 yıl önce yapılmış- belirlemelerin kaynağını vermemeye büyük özen göstermiştir. Böylece, Beşikçi, "gerçeklerin inkarını mümkün hale" getirmiştir. Ve "bilimin olgulardan hareket etmesi, olguları incelemesi, olgular arasındaki bağlantıları ve ara bağlantıları ele alması" gibi sık sık kendi iddiası dışına da düşmüştür.

Varsın. Beşikçi tüm zorluklara rağmen onu ülkede ve Avrupa'da hiç bir koşulda yalnız bırakmayarak sahiplenen Komal ve Denge Komal'a karşı önyargıyla yaklaşsın..

Varsın Beşikçi, KUKM'nde ne olduğu belli olan odakları bilimsel eleştiriye tabi tutmadan tek yanlı olarak l a n s e etsin..

Biz yine de, Beşikçi'yi bir bilim adamı olarak Kürdistan Sorunu'na katkıları nedeniyle sahipleneceğiz ve tüm gücümüzle onu tasallutlardan korumaya, burjuvazi önünde ve sömürgeci baskı ve tahakküme karşı savuna-çağız... Geçmişte Kürdistan Sorunu'nda onu nasıl geliştirip dönüştürdüysek, ona nasıl yardımcı olduysak ve onun bilimsel çalışmalarından nasıl yararlandıysak, bugün de ona her yanıyla yardım etmeye, onu değiştirip, dönüştürmeye hazırız..

Çünkü, Beşikçi'ye dar grupçu anlayışla -diğerleri gibi- işimize geldiği zaman yaklaşmak eğiliminde değiliz ve hiç bir zaman da olmadık. Yanlış ve doğrularıyla Dr. Beşikçi bir bilim adamıdır ve tek tek grupların dışında en azından "tarafsız" ve bağımsız'dır...

Bu özel Ek'te, Beşikçi'nin son tutuklanması, yargılanması ve savunması; Beşikçi ile ilgili ülkede ve ülke dışında yürütülen Dayanışma Kampanyaları; yayınlanmış bildiriler ve "Devletlerarası Sömürge Kürdistan" kitabındaki "İlk Kurşun" Teorisi konusunda N.Bora'nın eleştirel bir yorumu yer almaktadır. Merkez Yayın Organımızın gelecek 24. Sayısında ise, İ. Beşikçi'nin son kitaplarındaki ideolojik-teorik belirlemeleri bilimsel olarak irdelenecektir..

TC'nin KÜRDİSTAN SİYASETİ'NİN BİR PARÇASI:

İ . B E Ş İ K Ç İ y e n i d e n y a r g ı l a n ı y o r !

Beşikçi, son yayınlanan "DEVLETLERARASI SÖMÜRGE KÜRDİSTAN" adlı kitabı nedeniyle yeniden tutuklandı..

Beşikçi'nin tutuklanması, bizce malûm olan sömürgeci Türk Devleti'nin Kürdistan Siyaseti'nin bir parçasıdır. Sömürgeci Türk Devleti'nin Kürdistan Sorunu ile ilgili bilimsel faaliyetlere kendi çizdiği sınırlar'ın dışında müsaade etmeyeceği bir kez daha isbatlandı.. Bir kez daha gördük ki, "demokratikleşme" süreci olarak sunulan, dünya kamuoyuna Türk "demokratları" tarafından adeta yeni bir "haçlı seferi" gibi kabullendirilmeye çalışılan program içerisinde, Kürdistan Sorununu c i d d i ç ö z ü m l e r beklememektedir...

Beşikçi'nin tutuklanması olayı göstermektedir ki, Türkiye'de "demokratikleşme" süreci b i ç i m s e l 'dir ve bir a l d a t m a c a 'dır..

Acı olan yan ise, sömürgeci devletin bu aldatmacası içerisinde hareket eden "sosyalist"

ve "demokratlar"ın sömürgeci devletin Kürdistan siyasetini c i c i göstererek bize empoze etmeye çalışmalarıdır...

Türk "sosyalist" ve "demokratları"nın tutarsızlıkları Beşikçi Olayı'nda da ortada durmaktadır. Beşikçi, yıllardır sömürgeci devlet karşısında y a l n ı z v e s a v u n m a s ı z bırakılarak tecrit'e uğratılmıştır. Hatta o kadar ileri gidilmiştir ki, ajanlık mertebesine bile layık görülmüştür. Uluslararası planda tartışılan Beşikçi, Türkiye'de tartışılmamıştır. Ve adeta a f a r o z edilmiştir. İşi toplantılardan çıkarmaya kadar vardırırmışlardır. Gün gelmiş Beşikçi'nin cezaevi'nden çıkma süreci yaklaştığında, aniden söylenen ve yapılanlar hiç olmamışçasına, herkes, Beşikçi "savunucusu" kesilmiştir.. Herkes Beşikçi'nin iyiliğinden, Türk demokratlığından, bilim adamlığından, kararlılığından bahsetmeye başlamıştır... HAYRET ! Beşikçi'nin sürecinde ne değişmişti ki birdenbire böyle ç a r k edilmişti ! Evet değişen Beşikçi'nin süreci değildi. Değişen; birinci olarak, uluslararası bir saygınlığa erişen Beşikçi' yi savunmadan "demokratikleşme" sürecini dünya kamuoyuna anlatmak mümkün olamazdı ve o yapıldı... İkinci olarak da, Beşikçi, Türkiye'deki ehlileşme ve legalleşme programının ve buna bağlı olarak "Kürt Halkı'nın Kültürel Hakları" perspektifine çekilmek istenmekteydi...

Biz Rızgari olarak, daha başından beri KUKM'nin bir bütün olarak savunulması, Kürdistan'ın uluslararası bir sömürge olduğu, ayrı örgütlenme, Bağımsız Seçim Siyaseti, Kemalizm ve Sosyal-şövenizm'in teşhiri, Ulusal direnmeler vb.. gibi ayırteci tesbitlerimizin, bir Türk Bilim Adamı olarak Beşikçi tarafından kabul görmesiyle, onun desteğini aldık. Onu bu yönde geliştirdik ve değiştirdik... 15 yıllık siyasal sürecimizde hiçbir çıkar gözetmeksizin, Bağımsız, Birleşik ve Demokratik Kürdistan ve genel stratejimize uygun olarak Beşikçi'nin katkılarını gözardı etmedik ve onu destekledik. Onun

topyekün UKM'ne, hiçbir siyasal yapının hegemonyasına girmeden bilimsel faaliyetleri ile katkıda bulunmasına özen gösterdik. Siyasal olarak irdelenmesi ve yer yer katılmadığımız görüşleri olmasına rağmen, bunu şiar edindik. Beşikçi'yi, Rizgari'nin ideolojik yapısı içerisinde ele alma yanlışlığına düşmedik... Bugün ki ulaştığımız partileşme sürecinde de görüşlerimiz değişmemiştir. Aynı kararlılıkla Beşikçi'yi savunmaya devam etmekteyiz..

Beşikçi'nin bundan sonraki sürecinde siyasal tercihler yapıp yapmayacağını bilemiyoruz. Ancak, tesbit edebildiğimiz kadarıyla, belirli programlar içerisine çekilmek istenmektedir. Bu konuda, hem Türk "demokrat ve sosyalistleri"nin, hem de Türk Devleti'nin zorlaması altında olduğu gözlemlenmektedir. Bu nedenle, Beşikçi'nin bağımsız davranma ve düşünme yapısı ağır bir tehdit altındadır.. Bundandır ki, yayınlanan son kitabında siyasal polemik düzeyi ağırlıktadır ve bilimsel kariyerinden uzaklaşan bir tarafgirlik içinde olduğu görülmektedir... Kitabın bilimsel ve teorik eleştirisi yapılacaktır inancındayız. Buradaki zorunlu eleştirimizden amaç; her zaman olduğu gibi, Beşikçi'yi yalnız içe dönük yanıyla değil, aynı zamanda TC karşısında da yalnız bırakmamak ve onu geliştirip güçlendirmektir.. Beşikçi'nin bu çok yönlü zorlama ve tehditleri aşabileceği; aynı zamanda "dost ve arkadaş meclisleri"nin kapsamı dışında bilimsel kariyerini koruyacağı inancımızı hiç bir zaman kaybetmedik...

Bir kez daha belirtelim ki, Beşikçi'nin tutuklanması, Sömürgeci Türk Devleti'nin Kürdistan Siyaseti'nin günümüzdeki somut yansımasıdır. Eğer başkaca hesaplar(!) yoksa, "demokratikleşme" sürecinin tersine işletilmesidir.. Türk "demokratları" ve "sosyalistleri" nezdinde Kürdistan Sorununa indirilmiş ağır bir darbedir. Kürdistan Sorunu'nu Türkiye'nin "bir iç meselesi" gören yanlış anlayış merkezlerinin, Beşikçi'nin başına gelenler karşısında, her zaman ki gibi "tarafsız" kalacakları da bellidir...

Sonuç olarak şunu da ısrarla vurgulayalım: Sömürgeci Türk Devleti'ni mücadele hedefinden çıkararak, salt şövenizm'in teşhiri'ni gündemleştirmek yanlıştır. Bu aşama, Sömürgeci TC'nin dayatmaları ve "mümkün-muhtemel uygulayabileceği program" karşısında, ona karşı mücadeleyi zorunlu ve vazgeçilmez kılmaktadır. Tersine, "veririm ve istediğimde alırım" alışkanlığı kitlelerde gelenekselleşir !..Kürdistan Sorunu'nu Türk Demokrasisi hedefleri içinde ele almak ve onun program meselesi derekesine indirgemek ne kadar sakat bir mantıksa; bunun kadar Kürdistan Kurtuluş Mücadelesi süreci içinde "Ulusal ve Kültürel-Demokratik Haklar" ın kazanımı ve mücadelesinin reddi de o kadar sakat ve yanlıştır... Partimizin, somut program hedefleri içinde önerdiği ve mücadelesini verdiği, Kürdistan'ın Ulusal ve Toplumsal Kurtuluşu'nun, Türk Demokrasisi hedefleri içinde ele alınamayacağını da birkez daha belirtelim...

Tüm partili yoldaşlarımızın ve Kürdistanlı yurtsever, demokrat ve sosyalistlerin; ulusal ve toplumsal tüm siyasal güçlerin; İ.Beşikçi'yi yalnız bırakmayacakları, gerçek bir savunma ile ona sahiplenecekleri inancındayız..

Mart/1990

KÜRDİSTAN KURTULUŞ PARTİSİ

(rızgari)

POLİT BÜROSU

İLK KURŞUN TEORİSİ !

Türkiye'de yetişen nadir bilim adamlarından biri olan İsmail Beşikçi, tutuklu iken, Avrupa'da iki kitabı yayınlanmıştı. UNESCO'ya **Mektup ve Savunma** isimlerini taşıyan bu iki kitabın yayınlanmasından bir hayli zaman sonra, Beşikçi'nin Türkiye'de ardarda üç kitabı yayınlandı. Beklenildiği üzere bu kitaplar hemen toplatıldı ve Beşikçi de yeniden tutuklandı. Kitapların toplatılması ve Beşikçi'nin tutuklanması, Türkiye ve Avrupa'da çeşitli nedenlerle pompalanıp, **sunî** biçimler verilen Kürt Sorunu'nun gerçek niteliğini bir kere daha gündeme getirdi. SHP'ye bağlanan umutlar tuzla buz oldu. Türk Devleti'nin Kürdistan politikasının herşeyden önce ideolojik bir sorun olduğu, Türk Devleti'nin ideolojisi ile boğazlaşmadan, bu katı ideolojik muhtevayı değiştirmeden, Kürt Sorunu'na şu ya da bu biçimde çözümler aramanın, başlıbaşına çözümsüzlükler üreten bir kördöğüşünden başka bir şey olmadığı biraz daha

anlaşılır hale geldi. Beşikçi'nin kitaplarının toplatılması ve kendisinin tutuklanmasından, Kürt Sorunu'na çözüm arayan siyasal güçlerin alacağı dersler bir hayli fazladır.

Beşikçi ile ilgili devlet operasyonu'nun sürdüğü günlerde, Milli Güvenlik Kurulu'nun tavsiyelerine aynen uyan Bakanlar Kurulu da, Kürdistan'da uygulanmak üzere bir dizi baskı tasarısını yasallaştırdı. Gizli Darbe, Balyoz Hareketi ve benzeri kavramlarla sıfatlandırılan bu baskı yasalarının Türkiye'nin genelinde nasıl bir biçim alacağını ise zaman gösterecektir. Türkiye yeni bir Takrir - i Sükûn dönemine sokulmak üzeredir. Bu talep doğrudan doğruya Genel kurmay çevrelerinden gelmiştir ve uygulamada Genel kurmay tarafından yapılacaktır. Bu militarist yapılanmanın ilk belirtileri 1989 yazında Cudi Operasyonu ile ortaya çıkmıştı. Cudi Operasyonu, hatırlanacağı üzere, "PKK'nın Cudi'deki kurtarılmış alanlarını imha etmek !" amacıyla düzenlenmiş geniş kapsamlı bir askeri hareket idi. Ne var ki, bu askeri hareket dönemin Başbakanı Turgut Özal'a ve onun hükümetine danışılmadan, doğrudan doğruya Cumhurbaşkanı Evren ile Genel kurmay arasında yapılan görüşmelerle gerçekleştirilmişti. Özal Hükümeti'nin tavrı ise, "Durumu abartmaya gerek yok" doğrultusunda idi. Durumun abartılmasına, gerçekten gerek yoktu. Nitekim, onbinlerce asker, alev bombaları, özel Tim'ler vb.. ile Cudi'ye tırmanan ordu, Cudi'nin tepesine Türk bayrağını dikip (!) geri döndü.. TRT, bu anı şanlı bayrak dikme törenini yayınladı. Ama, ne kurtarılmış alanlardan ve ne de PKK kamplarından görüntüler bu yayınlarda yer almadı. Olan, Cudi'nin tepesindeki ve çevresindeki köylere olmuştu. Köylüler, binlerce yıllık yurtlarından süpürülüp atıldılar. Daha sonra köklerinden sökölüp atılan

köylerin sayısı 800'ü buldu. Fakat, Cudi Operasyonu'nun gerçek nedenleri bunlarla da sınırlı değildi. Temmuz'da devlet eliyle tırmandırılan terör, Ağustos'ta Ordu içi atamaları kim vurduya getirdi. Bir yıl önce Özal'ın Darbe diye adlandırılan Ordu içi tayinlere müdahalesine karşılık olmak üzere,1989'da Ordu -daha doğrusu devlet içinde yuvalanan militarist kanat-kendi adaylarını kilit noktalara getirdi. Bu atamalardan sonra,Güneydoğu hiçbir şey olmamış gibi basının manşetlerinden bir süre düştü.

1990 Ağustos'unda Ordu içi atamalarda yüksek rütbeli 80 subayın emekliye sevkedileceğine kısa bir vurgulama yaparak,esas konuya geçelim.

*

Beşikçi, "Devletlerarası Sömürge Kürdistan"ve "Bilim,Resmi İdeoloji, Devlet, Demokrasi ve Kürt Sorunu isimli kitaplarında PKK ile ilgili belirlemeler ve XIX. YY'da Kürdistan'da sınıf yapısının değiştiğine ilişkin tezler dışında yeni bir durum tartışmıyor. polemik yanı ağır basan bu kitaplarda Beşikçi, TC'nin Kürdistan politikası'na ilişkin hipotezlerinin süreç içinde almış olduğu biçimleri ve uygulamaları sergiliyor. Bu bağlamda, uzun bir suskunluk döneminden sonra yayınlanan kitaplarda okuyucu gündemi zorlayan sorunlarla ilgili gerekli bilgileri bulamıyor. Dünya'da,Türkiye'de, Orta-Doğu'da ve de Kürdistan'da pek çok şey değişti. Özellikle Sovyetler Birliği'nden gelen dalgalanmalar, dünya düzleminde olduğu kadar, Türkiye ve Kürdistan'daki siyasi güçleri de büyük ölçüde dilsiz ve kavramsız bıraktı. Bilimadamları'nın bu yeni döneme dil ve kavram kazandıracak bilimsel bilgi üretmeleri

istenen ve beklenen durum haline geldi. Bilimsel bir temel, üzerinde hareket edilecek bilimsel bir zemin hazırlanmadan, yeni durumu yorumlayacak ideolojilerin ve politikaların oluşması bir hayli zor olacaktır. Burada bilimsel temelden kastedilen şey, olgular ve olgusal ilişkilerin sistematik izlemi ve gözlemi ile mümkün olan en nesnel tanımlara ulaşmaktır. Beşikçi'nin ,XIX. YY. ile ilgili açıklaması bu bağlamda üzerinde düşünülmesi, derinleştirilmesi gereken -bana göre- yeni bir tezdır. Sınıf yapısının beylik'ten ağa'lığa doğru evrimi ve ağa'lığın işbirlikçilikten öte ajan statüsü yeni bir araştırma ve tartışma konusu olarak Kürt hareketinin gündemine girmelidir.

Beşikçi'nin PKK ile ilgili tezleri ise, bilimsel olmaktan çok, duygusaldır. Beşikçi, PKK ile ilgili tartışırken, Kürt Hareketi'ni görmezden gelmiştir. Kürt hareketi'nin siyasal güçlerinin görüşlerini, tezlerini ve eğilimlerini varsaymamıştır. Daha çok, Türk burjuva basını ile Toplumsal kurtuluş ve 2000'e Doğru gibi dergilerin tek boyutlu verilerini esas almıştır. PKK'nin Kürt hareketi üzerindeki tasallutunun nedenlerini araştırmamıştır. Gerek ulusal ve gerekse uluslararası düzeyde PKK'ya yüklenen fonksiyonları -ki, bunlar Kürt Hareketi için hayati önem taşımaktadır- tartışma dışı tutmuştur.

Bu bağlamda yeterli malzemeye sahip olduğu halde, 1984 Eruh-Şemdinli Olayları'nı sömürgeciliğe sıkılan İlk Kurşun saymaktadır. Franz Fanon'un köleliğe isyanın ilk işareti saydığı İlk Kurşun Olayı, kölenin korkuyu yenmesini anlatır. Kölenin, önce kimliğini yokeden köleliği yenmesini, ilk kurşunu kendi köle kimliğini yoketmek için sığıntısını anlatır. İlk Kurşun, bu

anlamda ideolojik bir olgudur. İdeolojik bir cephe savaşı'dır. Eruh-Şemdinli Olayı'nı sömürgeciliğe sıkılan ilk kurşun saymak, Mazlum Doğan'ı Çağdaş Kawa saymak gibi tipik bir PKK mantığıdır. PKK'nin bu mantığı,tarihi kendisi ile başlatan sarsak bir mantıktır. Bu mantık,Türkiye pratiğinde Koçgiri'de, Piran'da, Ağrı'da,Dersim'de patlayan silahları ve dökülen kanları görmez. 49'ları, 23'leri,15'leri,TKDP'leri,DDKO'ları,Komal'ları vb... görmez.

Beşikçi'nin,Eruh ve Şemdinli Olayları ile ilgili olarak öne sürdüğü,sömürgeciliğe sıkılan ilk kurşun tezine katılmıyorum. Eğer,Koçgiri'den Dersim'e uzanan kanlı **tedip** ve **tenkil** sürecini saymaz isek, TC.sömürgeciliğine sıkılan ilk kurşun -bütün eksiğine ve kusurlarına rağmen- Diyarbakir DDKO duruşmalarında Ocak Komünü diye adlandırılan 9 kişi tarafından mahkemeye sunulan **İddianameye Cevap Metni**'dir. Kürt insanının zalim ve vahşi asimilasyon ve jenosid eylemlerinden sonra,TC karşısında ideolojik cephe savaşına girmesinin ilk eylemi ve yazılı belgesi sözünü ettiğim **İddianameye Cevap Metni**'dir. Bu metnin arkasında 49'lar (1959),23'ler (1963), 15'ler (1965), TKDP (1965), Doğu Mitingleri (1967), Doğu Anadolu'nun Düzeni (1967), DDKO (1969) gibi bir birikim vardır. Ancak bu birikim, henüz TC ile ideolojik düzeyde cephe savaşını göze almış değildir. Sorun,Doğu Sorunu'dur. **Doğulu Halkımız Sorunudur. Mahrumiyet Bölgesi Sorunudur.** vb..Diyarbakir Sıkıyönetim Mahkemelerinden yükselen ses ise, KÜrt olma sesidir. Kürdistan olma sesidir. Kürt insanı bu çetin direnişten sonra,TC'ye karşı verilen bu çetin ideolojik savaştan sonra, kendi kimliğine sahip çıkma cesareti gösterebilmiştir. Buraya bir parantez açarak sözü Beşikçi'ye bırakalım: "1971 Doğu duruşmaları-

rı, Kürtlerin tarihinde çok önemli bir dönemin açılmasına neden olmuştur. Duruşmalar sürecinde Kürt insanı, kendi kimliği üzerinde, Kürt halkı, Kürt toplumu, Kürt tarihi, Kürt dili, Kürt kültürü, Kürt Edebiyatı, Kürdistan gibi kategoriler üzerinde düşünmeye başlamıştır." (agk. s.9). "Son dönemlerde Kuzey Kürdistan'da Kürt ulusal bilincini geliştiren en önemli olaylardan biri, kuşkusuz 12 Mart 1971 duruşmaları ile başlatılan Doğu duruşmalarıdır. Kürtler Doğu Duruşmaları sırasında, ilk kez, sistemli, kararlı, bilinçli bir şekilde Türk Devleti karşısında, kendi Kürt kimliklerini savunmuşlardır." (abç/agk. s:40)

Beşikçi'nin, olguların sistematik izlemi ve gözlemi ile elde ettiği sonuç budur. Ve bu doğrudur. DDKO'nun Diyarbakir zindanlarında verdiği ideolojik mücadele, 70'li yıllarda politik ürünlerini verdi. KOMAL Yayınevi'nin açtığı alanda filizlenen Rızgari, bu mücadelenin politik biçimlenmesinden başka bir şey değildi. Diğer siyasi güçlerin de elbette katkıları vardı. Ama, resmi ideolojinin teşhiri açısından olsun, resmi ideolojiye karşı tavizsiz mücadele açısından olsun yolu açan ve döğüşen ideoloji rızgari çevresinde yapılmaktaydı. Nitekim, PKK da, Rızgari'nin açtığı ideolojik-politik alanda örgütlendi. İlk dönemlerde, Kürdistan Devriminin teorisini Rızgari yapıyor, pratiğini biz yapacağız diyenler, Rızgari'nin açtığı alanda örgütlenmek isteyen UKO'cular, Apo'cular vb.. idi. Bugün Rızgari'nin ülkede etkin bir güç olmaması esasa ilişkin bir konu değil. Özellikle, devrimci dalganın yükseldiği ve örgütsel önderliğe en çok ihtiyaç duyulan bir dönemde (1978-79) Rızgari'nin ikiye ayrılmasının tarihsel sorumluluğu, halen Rızgari'nin önderleri ile Rızgari'ye dışarıdan müdahale eden siyasi

güçlerin üzerindedir. Ama, ideolojik bir çizgi olarak Rızgari halen Kürdistan'da özgün ve Kürdistanî niteliği ile canlı ve dinamik bir olgudur. Neresinden bakılırsa bakılsın, Kürdistanî niteliğini kaybetmeyen ve de asıl, ne ideolojik bir merkeze ve ne de bölgede hesabı olan herhangi bir devlete bağımlı olmayan bu özgün ve Kürdistanî ideolojik birikim, belki de bu temel nitelikleri itibariyle elit bir kadro ile sınırlı kalmaya zorlanmıştır. Bunun en somut örneği, 12 Eylül sürecinde Suriye'de yaşandı. Suriye'nin Kamışlı kentine geçen üç Rızgari militanı, Suriye'de karargah kuran Güney ve Kuzey Kürdistanlı tüm siyasal güçlerin gözlerinin içine bakıla bakıla 12 Eylül vahşetine teslim edildiler. Bu satırların yazarı, Şam'a gitmek için iki yıl Suriye elçilikleri ile boğazlaştı. Sonuç olarak, Suriye'nin koyduğu kurallar yerine getirildi. Şam'dan bir Kürt hareketinin aracılığı ile Suriye'ye giriş vizesi sağlanabildi.

Adına **Berqiye** denilen ve Suriye polisi tarafından hava alınana çekilen bir telgraf olmadan, politik mültecilerin Suriye'ye girmesi mümkün değildi. Bu da Suriye polisinin bütün ilişkileri kendi denetiminde tutmasının en kestirme yolu idi.

Öte yandan aynı süreçte Suriye'ye üstlenen Pro-Sovyet gruplar Rızgari'yi Troçkist, dolayısıyla Amerika'nın hizmetinde bir siyaset olarak takdim ediyorlardı, Apo'cular ise Barzanici olarak. Ve hepsi hep bir ağızdan da Suriye'nin Anti-Emperyalistliğini yerlere göklere sığdıramıyorlardı. Daha sonra Kuzey'den esen rüzgar, Pro-Sovyet grupları tuşa getirdi. Apo'cular ise, Barzanilerle ittifak yaptılar. Barzanilerin imkanları içinde, Barzanilerin

etki alanlarında silahlı mücadeleyi örgütlemeye giriştiler. Eruh,oldum olası Barzani sempatzanı yurtsever bir ilçeydi. 1971 Duruşmaları'nda yazar-gazeteci Fikret Otyam'ın,Adalet Partisi İçişleri Bakanı Dr. Faruk Sükan'a yaptığı ihbar sonucu Barzani'ye Trabzon lastiği götürdü diye idam istemi ile yargılanan 70 yaşındaki "ağa" hatırlardadır. Şemdinli ise,yıllar yılı Güney Kürdistan için bir nefes borusuydu.

Burada anlatmak istediğim,Rızgari'nin ideolojik oluşumu değil.. Kürdistan'da bağımsız,radikal bir siyasal gücün ortaya çıkmasının önündeki akıl almaz engellerdir. Bu durum,bugün çok daha çetin bir sürece girmiştir. Bu çetin süreç içinde politika belirleyecek ideolojik kavramlar üzerinde,ideolojik yapılanmalar üstünde titiz bir dikkatle durmak gerekir. Sorunu,sınırlarda yaratılan gerilim içinde,baskı ve zulmün yarattığı değerler karmaşası içinde ele almak yanlıştır. Kürt Sorunu, Kürt halkının insanca yaşama sorunu,bölgenin -belki de dünya'nın- en karmaşık,en çetin sorunlarından biridir. Bölgedeki Komünist Partileri bu nedenle sık sık karşı devrim saflarında yer alma talihsizliğine düşmüşlerdir. Birçok yiğit,yürekli anti-faşist,aynı zamanda resmi ideolojilerin taşıyıcısı ve yayıcısı durumuna düşmüştür.Kürdistan Sorunu'nu kavramak,bu sorunu tutarlı biçimde savunmak kolay değildir. Hele hele içinden geçtiğimiz süreçte ve hele hele PKK gibi Kürdistan'da tamiri mümkün olmayan tahribatların sorumlusu bir siyasetten söz edilince iki misli titiz ve dikkatli olmak gerekiyor. PKK'nın ne kadar Kürt Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin içinde olduğu,ne kadar onun dışında ve ona karşı olduğu tartışma konusudur. Tartışma konusu olan her olgu gibi,PKK olgusu da subjektif değerlendirmelere açıktır. Eğer,PKK olgusuna TC'nin

çizdiği çerçeve içinde bakılacak olursa, hiç kuşku yok ki, tüm Kürdistanlı devrimcilerin saniye sektirmeden PKK saflarında yer almaları gerekir. Ne varki, PKK olgusuna bir de asıl TC'nin çizdiği çerçevenin dışında bakmak gerekir. Kürt halkının mücadelesine musallat olan bölgedeki KP'lerin ve diğer ilerici güçlerin yarattığı ideolojik karmaşayı görmek gerekir. Kürt halkının varolma mücadelesine düşman devletlerin ve onların istihbarat örgütlerinin sürekli ve sistemli biçimde bu mücadeleyi kendi çıkarları doğrultusunda tutmak, kendi çıkarları içinde eritmek faaliyetlerini dikkatlice izlemek gerekir. Bunlara bağlı olarak, İran ve Irak'ta sürdürülen silahlı mücadelenin deneylerini sürekli olarak yeniden ve yeniden değerlendirmek gerekir. Özetle Sayın Beşikçi'nin ilk kurşun iddiası bana temeli olmayan bir iddia olarak görünüyor.

N.Bora

---

* KISA BİYOGRAFİ *

İ. BEŞİKÇİ; 1939 yılında Çorum'un İskilip kasabasında dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini tamamladıktan sonra, 1958-59 yılında Ankara Mülkiye Mektebi'ne girdi. 3. sınıfta iken Elazığ (Kürdistan) dolaylarında Kürtler üzerine pratik bir çalışma yaptı. Bu pratik tezinin tamamlanmasından sonraki yıllar Kürtler üzerinde araştırma ve incelemelere girişti. 1962 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdi ve aynı yıl askere gitti. Bitlis ve Hakkari'de (Kürdistan) asker olarak bulunduğu yıllarda da, Kürtler üzerinde araştırmalar yaptı. Vedeksubay olarak 1964 yılında askerliğini bitirdi. Hozat'ta Kaymakam yardımcılığı (Maiyet Memurluğu) görevinde bulundu. Daha sonra Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde Sosyoloji asistanı olarak çalışmaya başladı ve ilk doktora tezini hazırladı. Bu tezi, kışın Silvan yöresinde ve yazları Nemrut ile Süphan dağlarında (Kürdistan) yaşayan "Göçebe Alikan Aşireti" üzerineydi ve 1967 yılında Sosyoloji Doktoru oldu. Aynı yıl "Doğu Mitingleri" dolayısıyla Kürdistan'la ilgisini daha da arttırdı ve bu mitingler üzerine bir "analizi" yayınlandı. 1968 yılında "Kürt Aşiretlerinin Toplumsal Değişimi" üstüne bazı makaleleri çıktı.

İlk kitabı 1969 yılında Ankara'da "Doğan Yayınları" tarafından yayınlandı. 1969 yılında "Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller" adlı kitabı "E Yayınları" tarafından yayınlandı ve bu kitap nedeniyle Atatürk Üniversitesi'ndeki Asistanlık görevine son verildi.

1970 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde çalışmaya başladı ve 12 Mart 1971 Askeri Müdahalesi ile görevden alındı, Diyarbakır Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde yargılandı. Atatürk Üniversitesi dönemi ve diğer çalışmaları da dahil olmak üzere önüne delil olarak çıkarıldı. Tüm Üniversite Prof.'ları tanıklık için

sıraya girdiler. Sonuçta, "İ. Beşikçi ağır cezaya çarptırıldı. Bitlis Cezaevine ve oradan da Adana'ya nakledildikten sonra, 3 yıllık bir süre cezaevinde kaldı. 1974 Genel Af Yasası'nın Anayasa Mahkemesince bozulmasından sonra salıverildi.

Cezaevi'nden çıktıktan sonra üniversiteye kabul edilmedi. Bilimsel çalışmalarına dışarıda devam etti. "Komal Yayınevi" çevresinde oluşan kadro ile birlikte çalışmalara başladı. "Komal Yayınevi" önce İ. Beşikçi'nin Mahkeme belgeleri ve savunmasını "İ. Beşikçi Dava Dosyası" olarak çıkardı. Ardından 1976 yılında "Komal" tarafından "Bilim Yöntemi" kitabı yayınlandı... 1978 yılına kadar birçok kitabı "Komal" tarafından çıkarılan Beşikçi, "Türk Tarih Tezi ve Kürt Sorunu" adlı kitabından ötürü 1978 yılında 3 yıl hapis cezasına çarptırıldı ve cezaevine konuldu.

1982 yılına kadar olmadık işkence ve baskılara maruz bırakıldı. Adapazarı cezaevine nakledildiği sırada ağır biçimde dövüldü tüm çalışmalarına el konuldu.

Daha Toptaşı Cezaevi'nde iken ünesco'ya yazdığı "Mektup"tan yargılandı ve 10 yıl ağır ceza aldı. Bu "Mektup" "Denge Komal" tarafından yurt dışında kitap haline getirilerek yayınlanmıştı.

Adapazarı'ndan Çanakkale Cezaevine gönderildi. Buradan Gaziantep Cezaevine sürgün edildi. 1987 yılında cezasını tamamlayarak Gaziantep Cezaevi'nden tahliye oldu..

Beşikçi'nin tüm kitapları soruşturma konusu oldu. Gerek kendisi ve gerekse "Komal" sorumluları en ağır cezalara çarptırıldılar.

"Özgür Gelecek" dergisinde yayınlanan bir röportaj nedeniyle hakkında soruşturma açıldı ve bu kez beraat etti. En son yayınlanan "Uluslararası sömürge Kürdistan"

kitabı dolayısıyla tutuklananan Beşikçi, şimdi İstanbul Bayrampaşa cezaevinde.

Yayınlanmış kitapları ise şunlardır:

"Doğu'da Değişim ve Yapısal Sorunlar (Göçebe Alikan Aşireti) Doğan Yayınevi, Ankara 1969"

"Doğu Anadolu'nun Düzeni, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temeller, E Yayınları, İstanbul 1969",

"Bilim Yöntemi, Komal Yayınevi, İstanbul 1976",

"Bilim Yöntemi Türkiye'deki Uygulama I, Kürtlerin Mecbûri İskanı, Komal Yayınevi, İstanbul 1977",

"Bilim Yöntemi Türkiye'deki Uygulama II, Türk Tarih Tezi ve Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu, Komal Yayınevi, İstanbul 1978",

"Bilim Yöntemi Türkiye'deki Uygulama III, Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Tüzüğü (1927) ve Kürt Sorunu, Komal Yayınevi, İstanbul 1978",

"Unesco'ya Mektup, Denge Komal Yayınları, İsveç 1983"

(Ayrıca, Türkiye'de "Komal Basım/Yayımlar/ Dağıtım" tarafından İ. Beşikçi'nin 1971 dönemi savunmaları ve Dava Dosyası 1975 yılında kitap olarak ve "Denge Komal" tarafından da "Unesco'ya Mektup" dolayısıyla yaptığı savunma 1984 yılında Yurt dışında kitap olarak yayınlanmıştır. "Komal Basım/yayımlar ve Dağıtım"ın Türkiye'de yayınlamış olduğu "Kürdistan Üzerinde Örgütlü Devlet Terörü ve İsmail Beşikçi Biyografisi, İzmir 1980 kitabı da bulunmaktadır.)

Yayınlanan son kitapları'ndan dolayı İstanbul DGM 'nce 11 Mart 1990'da yeniden tutuklanarak cezaevine konan İ. Beşikçi için Partimiz Ülkede, Türkiye ve Avrupa'da bir dizi aktif çalışmalar yapmaktadır. Bu çalışmalardan bazılarını partimiz diğer Türk ve Kürt siyasi örgütleri ile ortak yürütmektedir.

Sömürgeci Türk Devleti'nin Kürdistan'a yönelik uygulamalarının bir parçası olan İ.Beşikçi Davası'nın Avrupa demokratik kamuoyu önünde teşhiri ile ilgili somut bazı çalışmalar aşağıda verilmiştir.

Çağrı

Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi son yazdığı, "*Devletlerarası Sömürge: Kürdistan*" adlı kitabından ötürü 11 Mart 1990 günü ifade vermek için çağrıldığı İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklandı. Türk Ceza Kanunu'nun 142/3-4. maddelerini ihlal suçlarından dolayı yargılanan Beşikçi, şu an İstanbul Sağmalcılar Cezaevi'nde bulunmakta. Türk asıllı bir sosyolog olan Beşikçi, çalışmalarını Kürtler ve Kürdistan'ın sosyo-ekonomik yapısı üzerine sürdürmektedir.

1967 yılından bu yana Kürt toplumu üzerine sosyolojik araştırmalar yapan İsmail Beşikçi, 1971 yılında Erzurum Üniversitesi'nde öğretim görevlisi iken yazdığı kitap ve makalelerinden ötürü tutuklandı. Diyarbakır Askeri Mahkemesi tarafından 12 yıl 10 ay hapis cezasına çarptırılan Beşikçi, 1974 yılında çıkarılan Genel Af Yasası ile serbest bırakıldı.

1975'den sonra yazdığı, "*Bilim Yöntemi*", "*Kürtlerin Mecburi İskânı*", "*Türk Tarih Tezi ve Güneş Dil Teorisi*", "*Cumhuriyet Halk Fırkası Tüzüğü*" adlı eserlerinden dolayı yargılanan Beşikçi, 1979 yılında bir kitabından ötürü tekrar tutuklanarak, 3 yıla mahkûm edildi. Bilimsel çalışmalarında resmi ideoloji Kemalizme ciddi eleştiriler getiren Beşikçi'nin her çalışması ceza tehdidi ile karşılaştı.

12 Eylül Darbesi'nden sonra hükümlü bulunduğu Adapazarı Cezaevi'nden İsviçre PEN Klüp Başkanı Madame Boulanger'e yazdığı bir mektup nedeniyle, bu kez "*Türk devletinin itibarını küçük düşürdüğü*" iddiası ile 10 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Toplam 13 yıllık hapis cezasını yatarak bitiren Beşikçi, yaklaşık 2,5 yıl önce cezaevinden çıkmıştı.

İsmail Beşikçi şu an 7,5 yıl ile 15 yıl arasında değişen bir hapis cezası tehdidi altındadır. Aynı "*suç*"u daha önce işlemiş olduğundan, şartla salıverildiği için, eski mahkumiyetinin kalan cezasını da çekmek zorunda kalacak olan Beşikçi, yaklaşık 25 yıllık yeni bir ceza tehdidi ile karşı karşıyadır.

Helsinki Nihai Belgesi ve diğler bir çok uluslararası anlaşma altında imzası bulunan ve son yıllarda "demokrasiye geçtiğini" her fırsatta vurgulayan Türk devleti, sadece bilimsel araştırma yaptığı için bir aydına tahammül edememekte, onu ceza tehdidi ile çalışmalarından vazgeçirmeye çalışmaktadır.

Sizleri, tek "suç"u Türk devletinin yok saydığı Kürt toplumu üzerine bilimsel araştırmalar yapmak olan değerli bilimadamı Sosyolog Doktor İsmail Beşikçi ile dayanışmaya, İsmail Beşikçi'ye yönelen ceza tehdidine karşı çıkmaya çağırıyoruz.

Ekte sunduğumuz protestoyu TC Cumhurbaşkanı, Başbakanı ve Adalet Bakanı'na göndererek, İsmail Beşikçi ile dayanışma kampanyasına katılmanızı bekliyoruz.

21 Mart 1990

- **Kürdistan Kurtuluş Hareketi (TEVGER)**
- **Kürdistan Kurtuluş Partisi (Rızgari)**
- **Kürdistan Demokrat Partisi (T-KDP)**
- **Kürdistan İşçi Partisi (KİP)**
- **Kürdistan Sosyalist Hareketi (TSK)**
- **Türkiye ve Kuzey Kürdistan Kurtuluş Örgütü (TKKKÖ)**

BEŞİKÇİ YİNE SÖMÜRGEÇİLERİN ZINDANINDA

Sosyolog Dr.İsmail **BEŞİKÇİ**,yeni yazdığı **SÖMÜRGE KÜRDİSTAN** adlı kitabından ötürü yine tutuklandı.

Daha önce kitabı hakkında toplatılma kararı verilen **BEŞİKÇİ**, 11 Mart 1990 günü ifade için çağrıldığı İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığı tarafından tutuklama isteğiyle mahkemeye sevk edildi. Devlet Güvenlik Mahkemesi,kendisine hiç bir şey sormaksızın ve ifadesini almadan tutukladı. Türk Ceza Kanunu'nun 142/3-4. Maddeleri'nden tutuklanan **BEŞİKÇİ**, İstanbul Sağmalcılar Cezaevi'ne konuldu.

BEŞİKÇİ, 12 Mart 1971 döneminde de, yazdığı kitap ve Üniversitede verdiği derslerden dolayı 13 yıl hüküm giymişti. Dört yıla yakın bir süre tutuklu kaldıktan sonra,1974'deki Genel Af üzerine salıverilmişti.

1979 yılında yine yazdığı kitaplar nedeniyle üç yıl hapis cezasına mahkum edilmişti. 12 Eylül Askeri Darbesi yapıldığında **BEŞİKÇİ** cezaevi'nde bulunmaktaydı.

Adapazarı Cezaevi'nden İsviçre Pen Klup Başkanı Madamme **BOULANGER**'e yazdığı bir mektup nedeniyle Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi tarafından 10 yıl ağır hapis cezası ile cezalandırıldı. "Devletin itibarını dışarıda küçük düşürme" den suçlanmıştı. Toplam 13 yıl cezasını bitirerek,birbuçuk yıl önce cezaevi'nden çıkmıştı.

BEŞİKÇİ bir Türk bilim adamıdır. Bilimsel gerçeklerden,doğru bildiklerinden hiç taviz vermedi. Bilim adamı olmanın onurunu herşeyin üstünde tuttu. Üniversiteden atılma,26 yıllık hapis cezası; işkence ve onun ötesinde şöven Türk aydınlarının horlayıcı ve dışlayıcı tavırları kendisini yıldırmaı. Türk Devleti'nin resmi ideolojisini,sahte tarih anlayışını teşhir eden değerli kitaplar yazdı. Tüm başına gelenler Sömürgeci Türk Devleti'nin tabu saydığı **Kürt Sorunu**'nu inceleme konusu olarak seçmesindendi. Çoğu **KOMAL YAYINEVİ** tarafından yayınlanan 15 civarındaki kitap ve broşüründen,ikisi dışında tümü yasaklandı.

Bir bilim adamının düşüncelerini kitap haline getirmesinden başka "suç"u olmayan **BEŞİKÇİ**, 7,5 yıl ile 15 yıl arasında değişen bir cezanın tehdidi altındadır. Ayrıca,cezalandırılması halinde,aynı suçu daha önce işlemiş olduğundan cezası arttırılacağı gibi, şartla salıverildiği mahkumiyetinin kalan cezasını da çekmek zorunda kalacaktır. Ki, toplam olarak 25 yıla yakın bir ceza etmektedir.

Günümüzde Sömürgeci Türk Devleti'nden başka, bir kitaba 25 yıl ceza biçen devlet kalmadı. Buna sessiz kalınmamalıdır. Özgürlük ve demokrasiden yana olan bütün güçleri, **BEŞİKÇİ**'ye sahip çıkmaya,Sömürgeci Türk Devleti'ni protestoya çağırıyoruz.

PARTİYA RIZGARIYA KURDISTAN

(Rızgari)

AVRUPA SEKRETERLİĞİ

12 Mart 1990

Sosyolog Doktor İsmail Beşikçi'nin son yazdığı, "Devletlerarası Sömürge: Kürdistan" adlı kitabından ötürü 11 Mart 1990 günü İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklanmış olduğunu öğrendim.

Sosyolog Doktor İsmail Beşikçi'nin tutuklanmasını protesto ediyorum, derhal serbest bırakılmasını istiyorum.

İsim: .....

Adres: .....

Meslek: .....

Tarih / İmza: .....

Beşikçi ile ilgili açılan kampanyada, düzenlenen yukarıdaki formlar ayrı ayrı, TC Adalet Bakanı, Başbakan ve Cumhurbaşkanına doldurulup gönderilmek üzere dağıtılmıştır.

İSMAİL BEŞİKÇİ "KÜRTÇÜLÜK" PROPAGANDASINDAN DOLAYI YENİDEN TUTUKLANDI

Sosyolog ve yazar, değerli bilim adamı, yürekli insan Dr. İsmail Beşikçi, yayınlamış olduğu "Devletlerarası Sömürge-Kürdistan" adlı kitabında "milli duyguları" zayıflattığı, "bölücülük ve kürtçülük" propagandası yaptığı gerekçesiyle 12 Mart 1990 günü İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklandı ve Sağmalcılar cezaevine kondu.

Tutukluluk ve yargılanma İsmail Beşikçi'nin yaşamında önemli bir yer tutar. Öyle ki, O tutuklanmaz, görüş ve araştırmalarından dolayı cezaya çarptırılmazsa, insanın İsmail Beşikçi artık düşünmüyor, araştırmıyor, bilim adamılığının gereklerini yerine getirmiyor diyesi geliyor.

Ama o her defasında bunun tersini yaptı. "Doğu Anadolu'nun Düzeni" adlı yapıtıyla Üniversite'deki kürsüsünden oldu. 12 Mart 1971 darbesinden sonra tutuklandı ve 13 yıl ceza-ya çarptırıldı. 1974'te çıkarılan genel afı serbest bırakıldı. Araştırmaya devam etti. Kürt sorunu konusundaki tabuya ağır darbeler vurdu ve 1979'da yeniden tutuklanarak 3 yıl hapisle cezalandırıldı. 12 Eylül darbesinden sonra 1981 yılında İsviçre Yazarlar Birliğine gönderdiği bir mektuptan dolayı 10 yıla mahkum edildi. Uluslararası baskı sonucu 1987'de salıverildi. Ve gün 12 Mart 1990 oldu, Beşikçi birkez daha aynı suçlamalarla tutuklandı.

Bir Bilim adamı, 2000 yılına on kala, demokrasi ve insan hakları furyasının dört-bir yanı sardığı bir dönemde Kürtler üzerine yapmış olduğu araştırmalarından, insanlığın en büyük ayıplarından biri olan Kürt sorununa parmak bastığından ötürü tutuklandı. Doğrudur.. Bir Türk bilim adamı olarak Beşikçi hep "Kürtçülük", "Bölücülük" yaptı, "Milli duyguları" zayıflattı; bundan ödün vermedi.

İrkçi-şoven güçler, İsmail Beşikçi'nin şahsında Kürt halkını, 25 milyonluk koca bir ulusu zindana tıkmaya, pranga ve zincirle kölelik altında tutmaya çalışıyorlar. Ancak Türk sömür-gecileri yanılıyorlar. Artık bir İsmail Beşikçi'yi tutuklamakla, halkın uyanışını, zulme ve zor-balığa karşı başkaldırısını önleyemezler. Beşikçilerin safına hergün binler, onbinler katılıyor. Ve gün gelecek, o durgun gibi görünen derya kabaracak, çekilen acı, dökülen gözyaşları-nın hesabını soracak, İsmail Beşikçi'ler gerçek anlamda özgür ve serbest olacak.

Demokratik ve hümanist güçler,
Türkiye ve Kürdistan'ın namuslu insanları,
Kürdistanlı yurtseverler,

İsmail Beşikçi'yi yalnız bırakmayın! O'nunla dayanışma içinde olun! Türkiye tarihinde ne yazık ki eşine ender rastlanan bu namuslu ve yiğit bilim adamına, zindanların bu daimi "konuğuna" sahip çıkın! Adalet bakanlığına telgraf, mektup ve kart göndererek protestonuzu dile getirin, Beşikçi'nin saliverilmesini talep edin!

15.3.1990

Protestolar için:

**Adalet Bakanı Oltan Sungurlu
Bakanlıklar
Ankara/Türkiye**

Dayanışma için:

**İsmail Beşikçi
Sağmalcılar Cezaevi, C 14 Koğuşu
İstanbul/Türkiye**

HEVKAR, KKDK, KOMCIWAN, KOMJIN, KOMKAR, Kurd-Kom, Kürdistanlı Devrimciler-T, Rızgari-FAC-T, Tevger Day-Kom.

DEVRİMCİ DEMOKRATİK KAMUOYU'NA ÇAĞRI.

Türkiye'deki bilimsel çalışmaları nedeniyle çeşitli kereler haksız bir şekilde hapis cezalarına çarptırılarak nice yıllarını en güç koşullarda zindanlarda geçirmek zorunda bırakılan değerli sosyolog İsmail Beşikçi, 1987 yılında "cezalandırma süresini" bitirip tahliye olduktan sonra, bu kez 1990 yılında yayınladığı "Devletler-arası Sömürge Kürdistan" adlı yapıtında "bölücülük" yaptığı gerekçesi ile İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından bir kez daha tutuklanarak, cezaevine geri gönderildi.

Biz, aşağıda imzası bulunan kişiler, gerek İ. Beşikçi'nin tutuklanmasını, gerekse de düşüncesinin yasak sayılarak kitabının toplatılmasını şiddetle kınıyor ve BEŞİKÇİ'nin derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. Kendisine ilericiyim, demokratım, emekten ve bilimden yanayım diyen tüm kişi ve kuruluşları da, BEŞİKÇİ'nin serbest bırakılması ve bu ırkçı-yasakçı devlet uygulamasını, Türkiye ve dünya kamuoyu önünde teşhir

etme yönünde çaba harcamaya davet ediyoruz.

IRKÇI, YASAKÇI UYGULAMALARA SON !

BEŞİKÇİ'YE ÖZGÜRLÜK !

15 Mart 1990

Bartın Özel Tip Cezaevi

Çağrı metninde imzası bulunanlar:

Abdurrahim GÜMÜŞTEKİN, Nadir KALKAN, Zülküf GÜNAY, Ali BEYKÖYLÜ, Sedat GÜNÇEKİ, Necmettin ALP, Osman ÖZDEMİR, Yaşar YILDIZ, Azmi PAT, Halil KANTARCI, Şaban ÖZBEK, Abdullah ŞAHİN, İbrahim YIRIK, Zeki HALAYIK, Alaattin ÇELİK, Ali YILDIZ, Hasan Ali YALÇINKAYA, Baki CEYLAN, Hasan ŞENSOY, Sadık ALTUN, Nejdettin ÇOŞKUN, Ersin MARANGOZ, Türker DEMİRCİ, Hayrettin ÖZVERİ, Yavuz AKKAŞ, Y.Ziya SÜLEKOĞLU, Gürsel KOÇ, Sadık Süleyman ÖGE, Aliş DELİCE, Veli YILMAZ, Osman TAŞ, Mehmet ARUZ, Erhan ÇINAR, Ahmet KAYA, Yaşar ÖZBAY, Hasan BAYRAK, Binali İLDAN, Halil GÜÇLÜ, Nasuh ÖZTÜRK, Ülfet TANRIVERDİ, Ayhan Güven KOÇULLU, Hasan SEVER, Haldun KARYOL, Kemal ÖZMEKİK, Hüseyin YAMAN, Erhan İNAL, Süalp ÇEKMECİ, Hüseyin DEMİREL, Süleyman SEZER, Fevzi GÖKTAN, Hulusi ZEYBEL, Süleyman BİBER, Müjdat TEKİNALP, Battal UĞUR, Mahmut BAYRAM, Veli Metin ULU, Metin ŞAHİN, Özcan USLU, Turgay NASARİ, A. Işık ERGÜDEN, Yılmaz BEKTAŞ, M.Suavi SIRDAR, Adnan ALİN, Attila AKGÖNÜL, Dursun ÇAVDAR, Necmettin GÖKÇA, Muharrem ARINGİL, Ahmet Erdin ER, Adil TATAR, Süleyman POLAT, Asis DEMİREL, Nesimi ŞAHAN, Hüseyin EDEŞ, Yadigar KUYU, Şükrü ERDOĞAN, Ayşe Hülya ÖZZÜMRÜT, Ersin DOYAR, C.

Hulusi KÖPRÜLÜ, Ercan TURAL, Muzaffer KARATAŞ, Ertuğrul KOÇ, Musa BALABAN, Fikret ÇİÇEK, M. Sait YESİN, Yusuf ATALAY, Ersin DEMİREL, Şamil BEŞTOY, M. Faruk AYDIN, Attila KARAGÖZ, İbrahim ÖNSOY, Mecit ÜNAL, Zeynel KARAHAN, G.Köksal YILDIRIM, İsmet ÇOLAK, Nilüfer KÜÇÜKTAY, Aşkın KANER.

İbrahim Güneşekin

Nadir Kalkan

Şükür Güney

Ali Beyköylü

Sedat Güneçektir

Yemettir Alp

Man Özdemir

Far Yaldız

Pat

1 Kantarcı

Özbek

Ali Dalice

Veli Yılmaz

Osman Taş

Mehmet Aruz

Erhan Çınar

Ahmet Kaya

Yaşar Ösbay

Hasan Bayrak

Binali İlden

Halil GÜÇLÜ

Hasan Östürk

Ali

Ali Kılıç

Hasan

Baki Çet

Hasan Ş

Sadık A

Nejdet

Erhan M

Türke

İ. BEŞİKÇİ'NİN YAYINLANMIŞ KİTAPLARINDAN BAZI ALINTILAR

"...

Bütün bunlardan dolayı, bilim ve gerçek mahkum edilemeyeceğine göre, davanın beraatle sonuçlanması, ülkemizin uzun vadeli çıkarları yönünden faydalı ve kanunlarımız açısından doğaldır. Bununla birlikte, herhangi bir nedenle bir 'ceza' tertibine girildiği zaman, bunu 'ceza' olarak değil, 'şeref' olarak karşılayacağım. Çünkü, ben bir toplum bilimci olarak, Türkiye'nin son derece önemli bir sorununa bilimsel açıdan ve bilimsel metodlarla yaklaşılmaya çalıştım. Sorun gerçekten önemli ve ciddidir. Baskı tedbirlerinin de böyle bir sorunu asla çözümlenemediğini tarih göstermiştir." ("İ. Beşikçi Dava Dosyası - Bilimsel yöntem, Üniversite Özerkliği ve Demokratik toplum ilkeleri açısından- Komal Yayınları, Sh:528)

"...

O halde nesnel gerçek, olgular ve şeylen, arzu edildiği gibi değil, olduğu gibi anlatılmalıdır. Nesnel bir gerçeğin sadık bir

tanıtıcısı olmak gerekir. Bilimde yalanın ve uydurmanın yeri olamaz. Objektif olmak; nesnel gerçeği, olguları ve şeyleri olduğu gibi görmek ve anlatmak demektir." (Bilim yöntemi, Komal Yayınları, Sh:42)

"...

Eleştiri, bütün kişi, kurum veya fikirler için geçerlidir. Bazı kişiler, kurumlar veya fikirler eleştirilemez, bazıları ise eleştirilebilir anlayışı, eleştiri anlayışıyla bağdaşmamaktadır." (bilim yöntemi. Komal Yayınları, Sh:57)

"...

örneğin; sömürge olduğu birçok bakımlardan kanıtlanmış bir bölgeyi veya ülkeyi ele alalım. Sanayileşmemiş, işçi sınıfı teşekkül etmemiş, sanayileşmesi bilinçli olarak engellenmiş, kırsal yaşamın ağır bastığı bir ülke veya bölge. Somut durum bu iken, proletaryanın fiili öncülüğünde sosyalist hareketten söz edilmesi, dil ve kültür gibi unsurların gasbedilmesinin önemli sorunlar olmadığı, devrimcilerin bu gibi sorunlarla uğraşmayıp, daima enternasyonalizm için seferber edilmesi gerektiği anlayışının yaygınlaştırılması da, uluslaşmayı geriletken bir etken olarak ortaya çıkmaktadır. Uluslaşması çeşitli baskılar karşısında engellenmiş, uluslaşmasını tamamlayamamış bir toplumda, soyut bir işçi

sınıfı enternasyonalizminden söz etmek, kişileri ve örgütleri toplumun sosyo-ekonomik yapısından koparmak demektir. Onları temelsiz ve dayanaksız bırakmak demektir. Kaldı ki, herhangi bir halkın uluslaşmasını tamamlamadan, enternasyonale katılması da mümkün değildir. Zira enternasyonalde, bütün uluslar, diller, ulusal özellikler eşittir. Enternasyonalizmin amacı uluslar ve diller gerçeğini ihkaldırmak değildir." ("Bilim Yöntemi", Komal yayınları, Sh:66)

"...

Bununda biricik yolu, Kürdistan Sorununa bilimsel yollarla yaklaşmaktır. Tabuları kırmak ve sorunu zaman ve mekan boyutları içinde ele almaktır. Sorun, zaman ve mekan boyutları içinde ele alındığı zaman, bütün maskeler düşecek, maskelerin gizlediği çirkinlikler birer birer ortaya çıkacaktır. Halk yığınları ile organik bağlar ancak bu yollarla kurulabilir. MHP, Türkiye'de ırkçılığın, sömürgeciliğin esas odak noktalarını gizleyen bir paravana olarak ele alınmamalıdır. Türk Solu bunun gerisindeki CHP ırkçılığını ve sömürgeciliğini deşifre etmek zorundadır." ("Kürtlerin Mecburi İskanı - Bilim yöntemi, Türkiye'de uygulama

:1- " Komal Yayınları, Sh:111)

...
Ağalar, beyler, şeyhler ve aşiret reisleri sınıfsal ilişkileri ve sömürü düzeni içinde sömürücü sınıflar olmakla birlikte, sürgüne gönderilmeleri, Kürt ulusallığı açısından alternatif görülme-
rindedir. Çünkü, sömürgeciler bir alanı, bölgeyi ve ulusu sö-
mürgeleştirirken yerli egemen sınıfların politik alternatif olma
durumlarını kıran ve kendine uyarlı hale getirmeye çalışır."
("Kürtlerin Mecburi İskanı -Bilim yöntemi, Türkiye'deki uygula-
ma:1- " Komal Yayınları, Sh:130)

"...

Ne varki, Kürt Ulus Sorununu programlaştırmayan hiç bir hareket
Türkiye'nin demokratlaştırılmasına katkıda bulunamaz. Kürt Ulus
Sorunu yok farzedilerek, burjuvaziye, sivil-asker etkili çevrelere
tavizler vererek demokrasi mücadelesi yapılamaz. Düşünce özgür-
lüğü savunulamaz." ("Türk Tarih Tezi ve Kürt Sorunu -Bilim
Yöntemi, Türkiye'de uygulama:2-", Komal Yayınları, Sh:249)

"...

Sanık bakımından yargının en önemli güvencesi şudur; mahkemele-
rin, inanılır, güvenilir olduğuna inanması. Halbuki ben, mahkemeleri
inanılır ve güvenilir bulmuyorum. Bu durumu mahkemeye sunduğum

savunmada, öteki duruşmalarımın da örnekler vererek açıklamaya çalıştım.

Bu davanın sanığı düşüncedir, bilimdir.

Düşünce ve bilim yargılanmaktadır. Vargının kullandığı en temel ölçüt ise, resmi gerçeklerdir. İdeolojik gerçeklerdir...

Galileyi yargılayan orta-çağ Engizisyon mahkemelerinin niteliği asırlar sonra konuşulmaya başlanmıştır, anlaşılmalıdır. Bu yargılamaların niteliğinin anlaşılması için aylara, haftalara bile gerek yoktur. Çoktan anlaşılmalıdır." ("İ. Beşikçi Savunma", Denge Komal Yayınları, Sh:236, 240)

"...

Unesco, milletlerarası eğitim, bilim ve kültür örgütüdür. Bilimin, kültürün gelişmesine yardım eder. Dünya'nın, toplumun, insanın, bilim yoluyla algılanmasını, anlatılmasını teşvik eder. Bu tutumun gelişip kökleşmesine yardımcı olur. Halbuki, Atatürk'ün 100. Doğum Yıldönümünün kutlanması ile ilgili kararında UNESCO, bilimin gelişmesine yardım etmemiştir. Bilakis, bilimsel gelişmeyi donduran, düşünceyi kötürümleştiren, resmi ideolojiye bağımlı kılan bir ideolojiye taraftar olmuştur." ("Unesco'ya Mektup", Denge Komal Yayınları, Sh:32)

"...

Üzründe ciddiyetle ve cesaretle durulması gereken bir konu daha var. Tarihsel olaylara yaklaşım sorunu. Çeşitli tarihsel olaylar, Kürtler ve Türkler açısından çok farklı şeyler ifade etmektedir. Kürtler tarihsel olaylara Kürt olarak bakmak. Bu olayları Kürt olarak yorumlamak yeteneğini kavramalıdır. Örneğin, Lozan Antlaşmasını ele alalım. Bu Türkler ve Kürtler için çok farklı mesajlar veren bir tarihsel olaydır. Lozan, Türkler için yeni bir devletin kuruluşudur, bir "kurtuluş"tur. Kürtler için ise, bir esarettir. Kürdistan'ın bölünmesinin, parçalanmasının ve paylaşılmasının, Kürt ulusuna böl-yönet politikası uygulanmasının garantiye alındığı uluslararası bir antlaşmadır." ("Bir Aydın, Bir Örgüt ve Kürt Sorunu", "Melsa Yayınları", Sh:20-21)

(...

Irak sömürge yönetiminin kimyasal silahlar kullanması sonucu Türkiye'ye sığınmak zorunda olanlar kuşkusuz siyasal mülteciydi.." ("Bilim, Resmi İdieoloji, Devlet, Demokrasi ve Kürt Sorunu", "Alan Yayıncılık", Sh:97)

(...

Böyle bir süreçte Kemalizmin evrenselliği iddiaları nerede durmaktadır? Evrensel bir düşünce ve eylem olduğu iddia edilen

Kemalizmin 'Mazlum Milletler'in yanında olduklarını iddia eden Kemalistlerin, Kürt ulusunun özgür ve bağımsız bir şekilde öteki uluslarla eşit olarak yaşama isteklerini karşılayacak bir çözüm önerisi neden yoktur? " ("Bilim, Resmi İdeoloji, Devlet, Demokrasi ve Kürt Sorunu", "Alan Yayıncılık", Sh:49)

"...

Kürt Sorunu azınlık sorunu değildir. Azınlık haklarıyla ilgili bir sorun değildir. Kürt Sorunu'nun temelinde, Kürt ulusunun ve Kürdistan'ın, emperyalist güçlerce ve Ortadoğu'daki işbirlikçilerince bölünüp parçalanması, paylaşılması ve Kürt ulusunun bağımsız devlet kurma hakkının gasbedilmesi yatar." ("Devletlerarası Sömürge Kürdistan", "Alan Yayıncılık", Sh:18)

"...

Sömürge toplumları yaralı toplumlardır ve sömürgecilik döneminde bu yara, günden güne, yıldan yıla artarak, derinleşerek, ağırlaşarak sürüp gitmektedir. Sonunda vücudu felç durumuna getirmektedir. Bu yarayı iyileştirecek en önemli tedavi, en önemli ilaç özgürlükler için, insanca yaşamak için, herkesle eşit bir şekilde yaşamak için yapılan kavgadır. Bu kavga kısa zamanda istenen başarıya ulaşmasa bile, kölelik zincirlerinin kırılmasında insanların yepyeni bir kişilik olarak yeniden doğmasında büyük bir aşama olduğu kuşkusuzdur." ("Devletlerarası Sömürge Kürdis-

tan", "Alan Yayıncılık", sh:46)

"...

"Bu politikanın amacı kişilerin düşünce yapılarını ve ruhsal yapılarını bozmak, onları kişiliksizleştirmek, köleleştirmektir. Onlarda sürekli olarak, korku ve panik duygusunu egemen kılmaya çalışmaktır. Onları, kendilerine, uluslarına ve yarınlarına güvenemeyen, zayıf bir ruhsal yapı içinde tutmaktır. Bu uygulamanın amacı, Kürt toplumunun toplumsal ve kültürel kurumlarını Kürt insanı'nın ruhsal ve düşünsel yapısını bozmak, onları tam anlamıyla köleleştirmektir..." ("Devletlerarası Sömürge Kürdistan", "Alan Yayıncılık", Sh:49)

"...

Aydınlanma resmi ideolojiyi eleştirmekle başlar. Resmi ideolojiye yaslanarak, resmi ideoloji'nin semsiyesi altında aydınlatma başlatmanın olanağı yoktur. Bu olsa olsa sigortalı bir mücadeledir. Böyle bir çabanın resmi ideolojiyi tekrar tekrar üretmekten başka bir sonucu olamaz." ("Devletlerarası Sömürge Kürdistan", "Alan Yayıncılık", Sh:59)

"...

Kürt sorunu karşısında Türk solunun düşüncesini, tavrı ve

davranışlarını ele alırken bir konu üzerinde önemle durmak gerekir. Türkiyenin sorunlarına sadece sınıf mücadelesi açısından bakmak her zaman çözümlenici olamıyor. Sorunları etnik gruplar açısından da incelemek gerekiyor. Aslında, sorunları sınıf mücadelesi açısından incelediklerini vurgulayan Marksistler de, sorunları bir Türk Marksisti olarak ele alıyorlar..." ("Devletlerarası Sömürge Kürdistan", "Alan Yayıncılık", Sh:97)

BEŞİKÇİNİN SAVUNMASI (*)

"İSTANBUL 2 NOLU DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

Sayın yargıçlar,

Devletlerarası Sömürge Kürdistan (Alan Yayıncılık, İstanbul, Şubat 1990) kitabımla ilgili olarak ceza davası açılmıştır. Bu dava ile ilgili olarak, esas hakkındaki savunma hakkım saklı kalmak üzere bazı şeyler söylemek istiyorum.

I- Bilim Yöntemi kavramı ve Kürt Sorunu ile ilgili yazılarımdan dolayı ilk 50.

kez yargılanmıyorum. 1967 yılından beri çeşitli tarihlerde ve çeşitli Mahkemelerde yargılandım. Bu yargılamalarla ilgili olarak düzenlenen mahkemele-
rin içeriği hiç değişmedi. 1960'lı yılların sonlarından beri aynı iddialar
aynı kavramlarla, aynı terminoloji içinde tekrarlanıp duruyor.(...)

Türk Devleti, Türk resmi ideolojisi, Kürt ulusunun varlığını, Kürt halkının,
Kürtçenin varlığını inkar etmektedir. Kürtler, Türklerin bir boyu sayılmak-
ta, Kürtçe Türkçenin bir şivesi kabul edilmektedir. Böylelikle sosyolojik
gerçek, somut gerçek resmi ideolojiyle inkar edilmektedir. Yok sayılmaktadır.
Resmi ideoloji herhangi bir ideoloji demek değildir. Resmi ideoloji cezai
yaptırım içermektedir. (...)

1990 senesinde yayınlanan ve iddianamelere konu olan yazılar örneğin; 1967
yılında yayınlanmış yazılara benzemektedir. 1990 yılına ilişkin yazılar, kuş-
kusuz çok daha doğrudur, çok daha aydınlıktır. Toplumsal ve siyasal ilişkile-
rin kavranılması, anlatılması çok daha açıktır, tatmin edicidir...

II- İşte bu noktada yasallık ve meşruluk kavramlarına değinmenin gerekli
olduğunu düşünüyorum. Savcının iddianamesinde ifadesini bulan görüşlere
katılmıyorum. Çünkü, bu görüşler resmi ideoloji'nin bir ifadesidir. Yalana
ve inkara dayanmaktadır. Savcıyla birlikte aynı şeyleri düşünmediğim için
suçlanmam da yanlıştır. Savcının yukarıda belirtmeğe çalıştığım görüşlerine
katılmıyorum, bu görüşleri eleştiriyorum, fakat, bütün bunların da bir suçlama
konusu olmaması gerektiğini düşünüyorum...

Kürt nüfusunun Ortadoğu'daki varlığı 30 milyonu aşkındır. Ve Kürtler 4 bin

yıldır bu topraklarda,kendi yurtlarında,yani Kürdistan'da yaşamaktadırlar. Halbuki Türklerin Orta-Asya'dan Horasan'a,İran'a,Kürdistan'a,İrak'a,Suriye'ye,Anadolu'ya akınlar yapmaya ve yerleşmeye başlamaları, II. yüzyılın ikinci yarısına rastlamaktadır. Böyle bir ulusu,bu ulusun dilini ve kültürünü, yani, Kürt dilini ve kültürünü tarihten ve yeryüzünden silmek büyük bir barbarlıktır. Böyle bir sürecin kamu vicdanı tarafından onaylanmasının hiç bir olanağı yoktur. Bunun ötesinde Kürt ulusunu, Kürt dilini ve Kültürünü tarihten ve yeryüzünden silmeye çalışmak,bunu gerçekleştirmeye çalışanlar içinde bir övünç ve gurur kaynağı olamaz. Türk ulusu da böyle bir barbarlığın öznesi olmaya,böyle bir barbarlığı gerçekleştiren bir ulus olarak anılmaya layık değildir. Bu bakımdan Kürt Sorunu konusunda yasallıkla meşruiyet birbirlerinden çok çok ayrı yerlerde durmaktadır. Günümüzde bu farklılık,bu zıtlık çok daha çarpıcı şekilde ortaya çıkmaktadır. Kamuoyunun bilincine çarpmaktadır. Dünyada,özgürlük mücadeleleri,insan hakları,ulusların eşitliği,ulusların kendi kaderlerini kendilerinin tayin etmeleri gibi siyasal ve toplumsal akımlar günden güne güçlenmekte,ete kemiğe bürünmektedir. Dünyadaki bu gelişmeler kuşkusuz,Kürt toplumunu da etkilemektedir. Son yıllarda Kürt toplumu büyük bir ayma süreci içine girmiştir. Bu ayma sürecinde,Kürtler farketmişlerdir ki,Kürt toplumu dünyada,eşi-menendi bulunmayan köle bir toplumdur. Kürtlere emperyalist devletlerin ve emperyalist devletlerle işbirliği içinde olan Türklerin,Arapların ve Farsların layık gördükleri düzen bir kölelik düzenidir. Böyle bir kölelik düzeninin dünyada bir eşi daha yoktur. Adı yasaklanmış bir ulus... Üzerinde 4.000 senedir yaşadığı toprakların adı yasaklanmış bir ulus... 30 milyonu aşkın bir ulus... namusu

gasp edilmiş bir ulus... Kendi kendine ihanet etmesi sağlanmış,horlanmış,
korkunç derecede aşağılanmış bir ulus...

(...)

III- O halde burada çok önemli bir konunun yeniden ele alınması ve incelenmesi gerekir. Nüfusu 30 milyonu aşkın bir ulus,4.000 yıldır bu topraklarda kendi topraklarında yaşayan bir ulus. Neden kendi kendine bunca ihanet etmesi sağlanmış? Neden horlanmış,korkunç derecede aşağılanmış? Ulus,kendi toprakları üzerinde bunca köleliğe,bunca onursuz yaşamaya nasıl razı olabilmış,nasıl razı edilebilmiş? Bu saptamaların yapılması elbette çok önemli. Düşünelim ki, Türkler Orta-Doğu'ya II. yüzyılın ikinci yarısında geldiler. Bin yıldır bu topraklarda yaşıyorlar... Bu toprakların esas sahiplerini,4.000 yıldır buralarda yaşayanları bu kadar horlayabilmişler,sonsuz derecede aşağılayabilmişler... Dünyada nüfusu 10 bin olan bağımsız devletler bile varken, 30 milyonun üzerinde bir nüfusa sahip Kürtler bu kadar onursuz,bu kadar sefil bir yaşamaya nasıl razı edilebilmişler,nasıl razı olabilmişler... Bu konuların elbette sağlıklı bir şekilde ,sabırlı ve soğukkanlı bir şekilde incelenmesi gerekir...

(...)

"Türkiyede kendi kimliğini inkar eden,Türkleşen,Türkçülük propagandası yapan,"Kürt Kökenli" biri herşey olabilir. Milletvekili,bakan,vali,yargıç,kumandan,profesör,vs.. Bunda hiç bir kuşku yok... Fakat, bu eşitlik değil-

dir. Bu toplumu köleleştirmenin, onu yoketmenin, onun kendi kendine ihanet etmesini sağlamanın, halkı horlamanın adıdır. Türk Üniveritesine göre, Türk profesörlerine göre, Türk basınına, Türk diplomatlarına, Türk yazarlarına göre "eşitlik" böyle oluyor...

(...)

Bugünkü hükümette bile bir kaç tane "Kürt Kökenli" bakanın bulunduğu söylenmektedir. Bunlar elbette doğrudur. Fakat, bunlar o mevkilere nasıl köle bir unsur haline geldiklerini ispatladıkları, ulusal kimliklerini, kişiliklerini tamamen inkar ettikleri için gelmişlerdir. (...)

1980'li yıllarda, Diyarbakır zindanlarında kırkın üzerinde genç insan "Türküm Mutluyum" demedikleri için, kendi Kürt kimliklerini ısrarla savundukları için, İstiklal marşı söylemedikleri, Atatürkçülük eğitimi yapmadıkları için işkencelerle katledilmiştir. "Kürt Kökenli" bakanlar bu zulümlere ve yok etmelere karşı en ufak bir şekilde müdahale etmek gereğini duymamışlardır...

(...)

Durum bu kadar açıkken, bu profesörlerin, basının, yazarların, herkesin eşit olduğunu, milletvekili ve bakan bile olabildiklerini ileri sürmeleri, Kürt insanına layık görülen köle statüsünü onaylamalarından başka bir anlama gelmez...

(...)

Bütün bunların, toplum bilimleri okutan, siyaset bilimleri ve hukuk okutan profesörler tarafından ileri sürülmesi elbette üzerinde ayrıca durulması gereken bir konudur...

(...)

a) Yazılarımda Türk Üniversitesini, Türk profesörlerini eleştirmeye çalıştım. Onların Kürdistan Sorunu ile ilgili konularda, bilimin kavramlarıyla düşümediklerini, bilim yöntemine uygun tavır ve davranış sergilemediklerini, Milli İstihbarat Teşkilatı'na bağlı bir büro gibi ve bu teşkilata bağlı elemanlar gibi çalıştıklarını belirtmeye çalıştım. Bu düşüncelerimden, bu eleştirilerimden dolayı yargılanıyorum. Bu çabalarımın, düşüncelerimden dolayı yargılanmam devletin eleştiri sürecini kesmesi, buna engel olması anlamına gelmektedir. Polisin, savcının koruması altında bilimin gelişip serpilemeyeceği açıktır...

(...)

b) Yazılarımda eleştirmeye çalıştığım bir kategori de Türk basınıdır. Türk basını da, Kürdistan'la ilgili haberlerini objektif olarak vermemektedir. Bütün haberler "Milli Menfaatlere Uygunluk" ölçüsüne göre verilmektedir. Bu ise, basını da, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın bir bürosu, gazetecileri de bu büronun elemanları haline getirmektedir. Yargılama süreci bu eleştirilerin önünü kesmeye çalışmaktadır...

c) Uyurluk sadece camiler, köprüler, hanlar, hamamlar yapmak değildir. Uygur-

lık,devletin iç ve dış politikasını,yerleşik değer yargılarını eleştirebil-
mektir...

(...)

Türkiye Kürdistan sömürgesiyle,elbette batının demokratik devletler toplulu-
ğu içinde yer alamaz. Türkiye'nin bir sömürge yönettiği dünden bugüne çok
daha açık,çok daha etraflı bütün olgusal zenginlikleriyle anlaşılmaktadır.
Bu koşullarda Türkiye'nin bizzat kendisi Batı'dan Avrupa'dan uzaklaşacaktır.
Zira katıldığı her forumda,her toplantıda kendisine artık Kürdistan sömürge-
siyle ilgili sorular sorulacaktır. Türkiye'nin ise,bu konularda alını ak
değildir. Ayıbı büyüktür. Bu tür sorulara muhatap olmamanın tek yolu ise, o
forumlardan, o toplantılardan özenle uzak durmaya çalışmaktır.

Sayın Yargıçlar,

Yargılamanın bu aşamasında söyleyeceklerim bundan ibarettir. Saygıyla sunu-
yorum.

İsmail Beşikçi
Sağmalcılar Cezaevi

C-13 Bayrampaşa/İstanbul

(*) Son Yayınlanan "Devletlerarası Sömürge Kürdistan" adlı kitabı dolayısıyla
İstanbul DGM'nde, Esas No:1990/145 sayılı dosya ile yargılanan Beşikçi, çıkar-
ıldığı ilk duruşmada "esas hakkında savunma hakkı saklı tutulmak kaydıyla"
sorgusunda 18 Nisan 1990 tarihinde 25 sahifelik bir savunma verdi. Aşağıda
bu savunma özetlenmiştir.

www.netewe.com